

---

*Jogi Bizottság
Elnök*

24.1.2024

Pascal Canfin

Elnök

Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság
BRÜSSZEL

Cristian Silviu Buşoi

Elnök

Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság
BRÜSSZEL

Tárgy: Vélemény az energiaágazaton belüli metánkibocsátás csökkentéséről és az (EU) 2019/942 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat jogalapjáról (COM(2021)0805 – C9-0467/2021 – 2021/0423(COD))

Tisztelt Elnök Urak!

2023. december 6-i levelükben¹ Önök az eljárási szabályzat 40. cikkének (2) bekezdése alapján felkérték a Jogi Bizottságot (JURI), hogy nyilvánítson véleményt arról, hogy helyénvaló-e az energiaágazaton belüli metánkibocsátás csökkentéséről és az (EU) 2019/942 rendelet módosításáról szóló rendeletre irányuló javaslat (2021/0423(COD)) (a továbbiakban: a javaslat) kizárólagos jogalapjaként az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 192. cikkének (1) bekezdését választani.

2024. január 24-i ülésén a JURI bizottság megvizsgálta a fent említett kérdést.

I – Háttér

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság (ENVI) és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság (ITRE) az eljárási szabályzat 58. cikke alapján együttesen

---

¹ D(2023)42171.

eljárva intézményközi tárgyalásokat folytatott a javaslatról, amelynek célja az energiaágazat metánkibocsátásának csökkentése Európában és a globális ellátási láncokban.

A Bizottság eredetileg az EUMSZ 194. cikkének (2) bekezdésére alapozta a javaslatot. Közös jelentésükben az ENVI és az ITRE bizottságok nem módosították a jogalapot. A 2023. május 9-i plenáris ülésen elfogadott parlamenti mandátum szintén változatlanul hagyta ezt az elemet. A Tanács azonban általános megközelítésében az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdését választotta (egyetlen) jogalapként. Véleménye szerint ez a jogalap a szöveg fő célját tükrözi, azaz az energiaágazat metánkibocsátásának csökkentését, valamint az éghajlatváltozás elleni küzdelemben való részvételt a mérséklési, mérési, jelentéstételi és ellenőrzési kötelezettségek révén.

Az intézményközi tárgyalások során a társjogalkotók ideiglenesen megállapodtak a jogalap megváltoztatásáról. Erre tekintettel és a Parlament eljárási szabályzata 40. cikkének (2) bekezdése alapján az ENVI és az ITRE bizottságok felkérték a JURI bizottságot, hogy nyilvánítson véleményt az EUMSZ 192. cikke (1) bekezdésének a javaslat egyetlen jogalapként való megfelelőségéről.

II – A Szerződés vonatkozó cikkei

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének „Környezet” című XX. címe többek között a következőképpen szól (utólagos kiemelés):

191. cikk (az EKSZ korábbi 174. cikke)

- (1) *Az Unió környezetpolitikája hozzájárul a következő célkitűzések eléréséhez:*
- *a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása;*
  - *az emberi egészség védelme;*
  - *a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása;*
  - *a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére, és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló intézkedések ösztönzése nemzetközi szinten.*
- (...)

192. cikk (az EKSZ korábbi 175. cikke)

- (1) ***Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően határoz arról, hogy az Uniónak milyen lépéseket kell tennie a 191. cikkben említett célok elérése érdekében.***
- (2) *Az (1) bekezdésben előírt döntéshozatali eljárástól eltérve és a 114. cikk sérelme nélkül, a Tanács különleges jogalkotási eljárás keretében az Európai Parlamenttel, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően egyhangúlag fogadja el:*
- a) *az elsődlegesen adózási természetű rendelkezéseket;*

- b) azokat az intézkedéseket, amelyek érintik:
- a területrendezést,
  - a mennyiségi vízkészlet-gazdálkodást, illetve amelyek az e készletek rendelkezésre állását akár közvetlenül, akár közvetve befolyásolják,
  - a földhasználatot, kivéve a hulladékgazdálkodást;
- c) a tagállamok valamelyikének különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásának általános szerkezetét jelentős mértékben érintő intézkedéseket.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően egyhangúlag eljárva előírhatja, hogy az első albekezdésben említett területeken a rendes jogalkotási eljárást kell alkalmazni.

- (3) *Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően fogadja el azokat az általános cselekvési programokat, amelyek az elérendő elsődleges célkitűzéseket meghatározzák.*

Az e programok végrehajtásához szükséges intézkedéseket, az adott esettől függően, az (1), illetve a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelően kell elfogadni.

- (4) *Az Unió által elfogadott egyes intézkedések sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak a környezetpolitika finanszírozásáról és megvalósításáról.*
- (5) *Ha az (1) bekezdés rendelkezésein alapuló valamely intézkedés egy tagállam hatóságai számára aránytalanul magas költségekkel járna, a szóban forgó intézkedés – a »szennyező fizet«-elv sérelme nélkül – megfelelő rendelkezéseket állapít meg:*

- átmeneti eltérés és/vagy
- a 177. cikk alapján létrehozott Kohéziós Alapból nyújtott pénzügyi támogatás formájában.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének „Energia” című XXI. címe a következőképpen szól (utólagos kiemelés):

194. cikk

- (1) *A belső piac létrehozása, illetve működése keretében, valamint a környezet megőrzésének és javításának szükségességére tekintettel az Unió energiapolitikájának céljai – a tagállamok közötti szolidaritás szellemében – a következők:*

- a) *az energiapiac működésének biztosítása,*

- b) az energiaellátás biztonságának garantálása az Unión belül,
- c) az energiahatékonyság és az energiatakarékosság, valamint az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének előmozdítása; és az
- d) energiahálózatok összekapcsolásának előmozdítása.

(2) A Szerződések egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül, az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében megállapítja az (1) bekezdésben említett célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedéseket. Ezeket az intézkedéseket a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Ezek az intézkedések – a 192. cikk (2) bekezdésének c) pontját nem érintve – nem befolyásolhatják a tagállamok jogát az energiaforrások kiaknázására vonatkozó feltételek meghatározására, továbbá nem befolyásolhatják a tagállamok különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásuk általános szerkezetét.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az ott említett intézkedéseket, amennyiben azok elsődlegesen adózási természetűek, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag eljárva a Tanács állapítja meg.

III – Az EUB ítélkezési gyakorlata a jogalap megválasztásáról

A Bíróság a megfelelő jogalap kérdését hagyományosan alkotmányos jelentőségű kérdésnek tekinti, amely garantálja a hatáskör-átruházás elvének betartását (az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke), és meghatározza az Unió hatáskörének jellegét és terjedelmét².

Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi aktus jogalapja nem attól függ, hogy valamely intézmény meggyőződése szerint a jogi aktus milyen célt szolgál, hanem a jogalapot bírósági felülvizsgálatra alkalmas, objektív kritériumok – különösen az intézkedés célja és tartalma – alapján kell meghatározni³. Valamely jogi aktus jogalapját az adott jogi aktus saját céljára és tartalmára tekintettel kell meghatározni⁴.

Ha egy jogi aktus vizsgálatából az derül ki, hogy az két cél elérésére irányul, vagy két összetevőt foglal magában, és ezek egyike elsődlegesnek vagy túlnyomó súlyúnak mutatkozik, míg a másik csak járulékos jellegű, az adott intézkedésnek egyetlen jogalapja lesz, mégpedig az, amelyet az elsődleges vagy döntő cél vagy összetevő megkövetel⁵. Egy ilyen jogi aktus kizárólag kivételes esetben épülhet több különböző, megfelelő jogalapra, amennyiben megállapítható, hogy a jogi aktusnak több párhuzamos célja van, amelyek egymástól elválaszthatatlanok, és egyik sem tekinthető másodlagosnak és közvetettnek a másikhoz

² 2/00. sz. vélemény („Cartagena Jegyzőkönyv”), ECLI:EU:C:2001:664, 5. pont.

³ C-300/89. sz., *Bizottság kontra Tanács* („Titán-dioxid”) ügy, ECLI:EU:C:1991:244, 10. pont és C-411/06. sz., *Bizottság kontra Parlament és Tanács* ügy, ECLI:EU:C:2009:518, 45. pont.

⁴ C-187/93. sz., *Parlament kontra Tanács* ügy, ECLI:EU:C:1994:265, 28. pont; Lásd még: a C-411/06. sz., *Bizottság kontra Parlament és Tanács* („Hulladékszállítás”) ügy, ECLI:EU:C:2009:518, 77. pont és a C-81/13. sz., *Egyesült Királyság kontra Tanács* ügy, ECLI:EU:C:2014:2449, 36. pont.

⁵ Uo., 30. pont, valamint a C-137/12. sz., *Bizottság kontra Tanács* ügy, ECLI:EU:C:2013:675, 53. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

képest⁶. Ez azonban csak akkor lehetséges, ha a vonatkozó jogalapokhoz előírt eljárások összeegyeztethetők az Európai Parlament jogával, és nem sértik azt⁷.

IV – A javasolt rendelet célja és tartalma

Annak értékelése érdekében, hogy helyénvaló-e a javaslat egyetlen jogalapjaként az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdését az EUMSZ 194. cikkének (2) bekezdése helyett választani, meg kell vizsgálni a rendelet fő célját és tartalmát, figyelembe véve a Bíróságnak a jogalap megválasztására vonatkozó ítélkezési gyakorlatát.

Ami a javaslat célját illeti, az indokolás az európai zöld megállapodásra hivatkozva határozza meg a kontextust, amely a gazdaság valamennyi ágazatának mélyreható dekarbonizációja révén a 2050-ig elérendő klímasemlegesség felé vezető útra állítja az Uniót. Az indokolás kifejti, hogy „a metán erős üvegházhatású gáz, amelyet csak a szén-dioxid előz meg az éghajlatváltozáshoz való teljes hozzájárulás tekintetében, valamint harmadrészen a metán felelős a jelenlegi éghajlati felmelegedésért” (utólagos kiemelés). Ezt követően hivatkozni kell az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületre, amelynek „legutóbbi jelentése hangsúlyozza a metánnak az éghajlatváltozásért felelős egyik fő üvegházhatású gázként betöltött szerepét”, valamint az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai céltervére, amelynek hatásvizsgálata szerint „az EU-ban a legköltséghatékonyabb metánkibocsátás-megtakarítás az energiaágazatban érhető el” (utólagos kiemelés). Az indokolásban az is szerepel, hogy a javaslat a 2030. évi uniós éghajlat-politikai céltervre és annak hatásvizsgálatára épül.

Az indokolás szerint (2. oldal, második albekezdés) „[a] rendelet általános célkitűzése, hogy az energia belső piacának működésével összefüggésben és az uniós ellátás biztonságának biztosítása mellett az Unióban termelt vagy felhasznált fosszilis energiából származó metánkibocsátás csökkentése révén megóvja a környezetet és javítsa annak állapotát” (utólagos kiemelés).

Ez az általános célkitűzés három konkrét célkitűzésre oszlik: i. az Unióban termelt és felhasznált energiához kapcsolódó metánkibocsátás fő forrásaival kapcsolatos információk pontosságának javítása; ii. a metánkibocsátás további hatékony csökkentésének biztosítása az Unió teljes energiaellátási láncában, azon piaci hiányosságok kezelése által, amelyek következtében a metánkibocsátást a vállalatok nem mérsékelik eléggé; és iii. az információk hozzáférhetőségének javítása, hogy ösztönözni lehessen az Unióba importált fosszilis energiával kapcsolatos metánkibocsátás csökkentését.

„A szakpolitikai terület meglévő szakpolitikai rendelkezéseivel való összhang” cím alatt (utólagos kiemelés) az indokolás számos környezetvédelmi eszközre is hivatkozik, kezdve az európai klímarendelettről szóló (EU) 2021/1119 rendelettel⁸, a már említett 2030. évi uniós céltervvel és annak hatásvizsgálatával, az európai zöld megállapodással, az energiaunió és az

⁶ C-300/89. sz. ügy, 13. és 17. pont; C-42/97. sz., *Parlament kontra Tanács* ügy, ECLI:EU:C:1999:81, 38. pont; 2/00 sz. vélemény, 23. pont; C-94/03. sz., *Bizottság kontra Tanács* („Rotterdami Egyezmény”) ügy, ECLI:EU:C:2006:2 és C-178/03. sz., *Bizottság kontra Parlament és Tanács* ügy, ECLI:EU:C:2006:4, 36. és 43. pont.

⁷ C-300/89. sz. ügy, 17–25. pont; C-268/94. sz., *Portugália kontra Tanács* ügy, ECLI:EU:C:1996:461.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1).

éghajlat-politika irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelettel⁹, az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelvvel¹⁰, az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról szóló 166/2006/EK rendelettel¹¹ stb.

A rendelet ideiglenesen elfogadott preambulumbekzdései is tükrözik ezt a környezetvédelmi célt, a metánkibocsátás csökkentését az éghajlat-politikai célkitűzések elérése érdekében, kezdve rögtön az (1) preambulumbekzdéstől: „*A metánt csak a szén-dioxid előzi meg az éghajlatváltozáshoz való teljes hozzájárulás tekintetében, valamint megközelítőleg harmadrésben a metán felelős a jelenlegi felmelegedésért. Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) hatodik értékelő jelentésében azt a megállapítást tette közzé, hogy 2030-ig az emberi eredetű metánkibocsátás nagymértékű csökkentésére van szükség ahhoz, hogy 1,5 Celsius-fok alatt maradhassunk*”, és így tovább az ezt követő preambulumbekzdések során át. Következésképpen, és amint az végezetül a (68) preambulumbekzdésben is szerepel, a javasolt rendelet célja „*az energiaágazat metánkibocsátásának pontos mérése, számszerűsítése, nyomon követése, jelentése, ellenőrzése és csökkentése*”.

Ami a javaslat tartalmát illeti, úgy tűnik, hogy a normatív rész megerősíti e jogszabály környezetvédelmi jellegét, mivel a javaslat ideiglenesen elfogadott 1. cikkének (1) bekezdése szerint „*a rendelet szabályokat állapít meg az uniós energiaágazat metánkibocsátásának pontos mérésére, számszerűsítésére, nyomon követésére, jelentésére és hitelesítésére, valamint e kibocsátások – többek között szivárgásészlelési és -javítási vizsgálatok, javítási kötelezettségek, valamint a lefűtatás és a fáklyázás korlátozása révén történő – csökkentésére vonatkozóan. Ez a rendelet továbbá szabályokat állapít meg a fosszilis energia Unióba történő behozatalából származó metánkibocsátás átláthatóságát biztosító eszközökre vonatkozóan” (utólagos kiemelés).*

Azt is meg kell jegyezni, hogy a javaslat a metánkibocsátás csökkentésére irányuló uniós stratégiáról szóló bizottsági közlemény (COM(2020)633) három pillérére épül: a) a) mérési, jelentéstételi és ellenőrzési kötelezettségeket ír elő az uniós energiaágazat összetevőinek valamennyi metánkibocsátási forrására (12., 20. és 25. cikk) működésük során, b) kötelezettségeket ír elő a metánkibocsátás csökkentésére és nyomon követésére (13., 21. és 26. cikk), beleértve a szivárgásészlelési és -javítási intézkedéseket (14. cikk), a lefűtatás és a rutinszerű fáklyázás tilalmát (15–17. cikk, 22. cikk, 23. cikk és 26. cikk (2) bekezdés), valamint c) különböző eszközöket javasol a metánkibocsátásra vonatkozó információk javítására, valamint az importált fosszilis energiával kapcsolatos mérésekre, jelentéstételre és hitelesítésre vonatkozó egyenértékűsége (10. és 27–29. cikk).

V – Elemzés

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. január 18-i 166/2006/EK rendelete az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).

A javaslat céljáról és tartalmáról szóló IV. pontból kiderül, hogy az továbbra azzal a célkitűzéssel van átitatva, hogy az energiaágazat metánkibocsátását Unió-szerte csökkenteni kell, mivel e kibocsátások – az éghajlati vészhelyezettel és az Unió klímasemlegességi célkitűzésével összefüggésben – hatást gyakorolnak az éghajlatra. Egyértelműen világosnak tűnik tehát, hogy a javasolt rendelet elsődleges célja hozzájárulni az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, amely az EUMSZ 191. cikke értelmében a környezetpolitika egyik fő célkitűzése.

A 194. cikk (2) bekezdésének mint jogalapnak a Bizottság által felhozott egyetlen indoka az, hogy a javaslat a 194. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében biztosítaná az energiapiac működését azáltal, hogy harmonizálja a metánra vonatkozó nyomonkövetési, jelentéstételi és csökkentési szabályokat, és ez az energiaágazatra korlátozódik.

Meg kell jegyezni, hogy sem a javasolt jogi aktus preambulumbekzdése, sem cikkei nem utalnak az energiapiac működésére.

Igaz, hogy a javaslat az energiaágazatból származó kibocsátásokra korlátozódik, és az előírt kötelezettségek hatással lennének az ágazat üzemeltetőire. Úgy tűnik azonban, hogy ez csak járulékos hatás lenne. Bár a javaslat az energiaágazatra korlátozódik, továbbra is tény, hogy fő célja a metánkibocsátás csökkentése révén hozzájárulni az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez. Más szóval az energiaágazatra való korlátozás nem képes megváltoztatni a javasolt jogi aktus súlypontját és fő környezetvédelmi célkitűzését, amely a metánkibocsátás csökkentése az éghajlatváltozás elleni küzdelem és az Unió klímasemlegességi célkitűzésének elérése érdekében.

Az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése a fő jogalap az arról való döntéshozatalhoz, hogy az Uniónak milyen lépéseket kell tennie a 191. cikkben említett célok – azaz a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítása, valamint a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdése, és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló intézkedések nemzetközi szinten történő ösztönzése – eléréséhez.

A javaslatnak egyértelműen olyan célja és tartalma van, amely az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányul. Következésképpen a javaslat megfelelő egyetlen jogalapja az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése lenne, mivel mind célja, mind tartalma elsősorban az Unió környezetvédelmi politikai célkitűzéseivel kapcsolódik.

Léteznek más, éghajlat-politikai célkitűzéseket szolgáló jogalkotási aktusok, amelyek azonban csak bizonyos ágazatokra korlátozódnak, vagy csak bizonyos ágazatokra vonatkoznak, anélkül, hogy az ágazat jogalapját alkalmaznák. Erre példa az ipari kibocsátásokról szóló, már említett 2010/75/EU irányelv, amely kizárólag az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdésén alapul. Egy másik példa a tengerhasznosítási ágazatban a szén-dioxid-kibocsátásról szóló (EU) 2015/757 rendelet¹²; bár csak a tengerhasznosítási ágazatra vonatkozik, azt nem a közlekedési jogalap, hanem az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése alapján fogadták el. További példa erre a közelmúltbeli (EU) 2023/959 irányelv, amely kiterjesztette a kibocsátáskereskedelmi rendszer

---

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 28.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomonkövetéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

hatályát a tengeri szállításra, de kizárólag az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdésén alapuló környezetvédelmi intézkedésnek minősül.

A teljesség kedvéért azonban pontosítani kell, hogy a javaslat módosítja az (EU) 2019/942 rendeletet¹³ is, amely az EUMSZ 194. cikkének (2) bekezdésén alapuló energiapolitikai eszköz, valamint meg kell válaszolni a kérdést, hogy e módosítás miatt az említett cikket meg kell-e tartani második jogalapként. Az e feljegyzés III. pontjában vázolt ítélkezési gyakorlat kiemeli, hogy egy jogi aktus csak kivételes esetben alapulhat több jogalapon, ha céljai elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz. Az (EU) 2019/942 rendelet módosítása azonban kiegészítő jellegű, és nem igényel külön energetikai jogalapot.

VI – Következtetés és ajánlás

2024. január 24-i ülésén a Jogi Bizottság egyhangúlag úgy határozott¹⁴, hogy javasolja a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságnak és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságnak, hogy a javaslat megfelelő jogalapja az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése legyen.

Tisztelettel:

Adrián Vázquez Lázara

---

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/942 rendelete (2019. június 5.) az Energiaszabályozók Európai Unió Együttműködési Ügynökségének létrehozásáról (HL L 88., 2019.4.4., 45. o.).

¹⁴ A zárószavazáson jelen voltak: Adrián Vázquez Lázara (elnök); Sergey Lagodinsky (alelnök); Marion Walsmann (alelnök); Raffaele Stancanelli (alelnök); Pascal Arimont, Gunnar Beck; Benoît Biteau (Marie Toussaint helyett, az eljárási szabályzat 209. cikkének (7) bekezdése szerint); Jorge Buxadé Villalba; Ilana Cicurel; Pascal Durand; Christian Ehler (Juan Ignacio Zoido Álvarez helyett, az eljárási szabályzat 209. cikkének (7) bekezdése szerint); Ibán García Del Blanco; Virginie Joron; Pierre Karleskind; Gilles Lebreton; Angelika Niebler; Witold Pahl (Javier Zarzalejos helyett, az eljárási szabályzat 209. cikkének (7) bekezdése szerint); Sabrina Pignedoli; Jiří Pospíšil; Franco Roberti; Nacho Sánchez Amor; Jana Toom; Axel Voss; Tiemo Wölken.